Lietas arhīva Nr. A42-02058-24
ECLI:LV:ADRJVTN:2024:1002.A420205824.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2024.gada 2.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru viņam piešķirtu bēgļa vai alternatīvo statusu Latvijas Republikā, izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldē 2024.gada 17.maijā saņemts pieteicēja Pakistānas Islāma Republikas pilsoņa /pers. A/ iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā (turpmāk – patvēruma iesniegums). Šajā iesniegumā pieteicējs norādījis, ka dzimtenē viņa dzīvībai un veselībai draud briesmas, tāpēc viņš lūdz politisko patvērumu. Turpmākās patvēruma pieprasīšanas stadijās pieteicējs norādījis, ka pēc tēva nāves viņam ar brāļiem ir konflikts par zemes īpašumu, proti, brāļi grib atņemt pieteicējam piederošo zemes īpašumu un viņu nogalināt.

Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) Patvēruma lietu nodaļas 2024.gada 26.jūlija lēmumu Nr.1135/PLN/2024 (turpmāk – lēmums) pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu Latvijas Republikā. Šāda lēmuma pamatā ir pārvaldes secinājumi, ka pieteicēja sniegtā informācija par viņa strīdu ar brāļiem par zemes īpašumu uzskatāms par sadzīviska rakstura strīdu, kas neliecina par vajāšanu Patvēruma likuma izpratnē. Pieteicēja iesnieguma pamatā ir personiskās un ekonomiskās intereses, nevis pret viņu Pakistānā vērsti smaga kaitējuma draudi.

[2] Nepiekrītot lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, pārsūdzot to pilnā apmērā. Pieteicējs norāda, ka 2024.gada 26.maija intervijā viņš apgalvojis, ka vēlas nokļūt Vācijā, taču tagad ir mainījis savas domas un labprāt iegūtu patvērumu Latvijā, kur gribētu kādu laiku dzīvot un strādāt līdz normalizējas situācija Pakistānā. Par Vāciju pieteicējs minējis tikai tāpēc, ka klīda baumas, ka patvērumu dodot tikai šajā valstī. Pieteicējs nezināja, ka arī Latvijā tiek uzņemti un aizstāvēti politiskie bēgļi, kāds ir viņš.

Lai gan sākotnējā intervijā pieteicējs norādīja, ka nav politiski aktīvs, tomēr viņš ir/Nosaukums K/partijas biedrs, par ko pierādījumus tiesai iesniegs vēlāk. Pieteicēja atbalstītā partija /Nosaukums K/ konfliktē ar Šeihupurā valdošo un viņa brāļu atbalstīto partiju /Nosaukums L/, ar piebildi, ka citur Pakistānā dzīvot nevar, jo viņš ir pandžabietis, kuram dzīvot citur šajā valstī ir bīstami. Pieteicējam pastāv strīds ar brāļiem par īpašumu. Pēc tēva nāves visi trīs vienādās daļās mantoja zemi, taču viņa brāļi */pers.G/* un */pers.I/*, izmantojot savu piederību valsts partijai, mēģināja pieteicēju piespiest parakstīt dokumentus par viņa daļas īpašuma nodošanu viņiem bez atlīdzības. Pieteicējs tam nepiekrita, tāpēc brāļi sāka viņu vajāt un 2023.gada nogalē uzbruka un piekāva. Pierādījumus šim uzbrukumam un miesas bojājumu nodarīšanai pieteicējs iesniegs tiesai vēlāk.

Pieteicējam piecus gadus Pakistānā bija algots darbs, taču konflikta dēļ viņš bija spiests pamest šo darbu un slēpties, kas nozīmē to, ka šobrīd izcelsmes valstī viņam nav, kur dzīvot, strādāt un no kā iztikt. Šāda situācija Šeihupurā pastāvēs līdz laikam, kamēr pie varas būs viņa brāļu partija /Nosaukums L/, līdz ar ko pieteicējs sevi uzskata par politisko bēgli un lūdz viņam piešķirt patvērumu Latvijā līdz laikam, kamēr viņa dzimtajā vietā mainīsies politiskā situācija un viņa brāļiem vairs nebūs tāda ietekme, lai viņu nesodīti vajātu un sistu. Pieteicējs uzskata, ka viņa dzīvība Pakistānā ir apdraudēta, savukārt vietējās varas iestādes brāļu politiskās ietekmes dēļ viņu neaizstāv un neaizsargā.

[3] Pārvalde savos rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda, ka tās lēmums ir tiesisks un pamatots. Pieteicējs ne sākotnējā aptaujā, ne arī personiskajā intervijā nav norādījis, ka Pakistānā būtu vajāts dēļ piederības kādai politiskai partijai, tādējādi tas, ka viņš uzskata sevi par piederīgu kādai politiskajai partijai, nav pamats viņam piešķirt starptautisko aizsardzību. Pārvalde lēmumā vērtēja pieteicēja norādītās bailes no vajāšanas konflikta dēļ ar brāļiem un atzina, ka viņa sniegtā informācija par strīdu zemes īpašuma dēļ ir vērtējama kā sadzīvisks strīds, kas neliecina par vajāšanu Patvēruma likuma izpratnē. Tāpat pārvalde lēmumā pamatoti konstatēja, ka pieteicējam pēc atgriešanās Pakistānā nepastāv Patvēruma likuma 41.panta 2.punktā noteiktais smaga kaitējuma risks.

[4] Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami lietas izspriešanai, tādējādi lieta atbilstoši Patvēruma likuma 49.panta otrajai daļai tiek skatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Saskaņā ar Patvēruma likuma 37.panta pirmo daļu uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību, vai bezvalstnieks, kurš, būdams ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nespēj vai nevēlas tajā atgriezties un uz kuru neattiecas šā likuma 45.panta nosacījumi. Saskaņā ar Patvēruma likuma 38.panta pirmo daļu par vajāšanu atzīstamas: 1) darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu; 2) vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā

panta pirmās daļas 1.punktā minētajam veidam līdzīgā veidā. Savukārt saskaņā ar Patvēruma likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona, izvērtējot vajāšanas iemeslus, ņem vērā patvēruma meklētāja politiskos uzskatus vai viedokli par šā likuma 42.pantā minētajiem iespējamiem vajātājiem un viņu politiku neatkarīgi no tā, vai patvēruma meklētājs rīkojies saskaņā ar savu viedokli.

Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība *(sk. UN High Commissioner for Refugees, Advisory Opinion by UNHCR on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 December 2004, http://www.unhcr.org/refworld/docid/4551c0374.html)*.

Savukārt atbilstoši Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izdotajam pētījumam „Pierādījumu un uzticamības novērtējums kopējās Eiropas patvēruma sistēmas kontekstā" *(pieejams vietnē: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/ 2022-11/2018_Judicial_analysis_%20Evidence_and_Credibility_Assessment_LV.pdf)* par uzticamības vērtējuma kritērijiem var būt: iekšējā un ārējā konsekvence, pietiekama detalizācijas pakāpe, ticamība *(minētā pētījuma 4.5.sadaļa)*. Ar iekšējo konsekvenci jāsaprot patvēruma meklētāja sniegto faktu kopējā saturiskā saskaņotība un vienotība. Ārējā konsekvence savukārt nozīmē patvēruma meklētāja stāstītā atbilstību vispārīgi zināmajai informācijai, tostarp izcelsmes valsts informācijai un citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Tāpat attiecībā uz patvēruma lūgumu ir sagaidāms, ka tas būs pamatots un pietiekami detalizēts, vismaz attiecībā uz tiem faktiem, kas ir šā lūguma pamatā. Patvēruma meklētāja stāstījuma ticamība nozīmē to, ka tam jābūt saprātīgam un iespējamam, kā arī nedrīkst būt pretrunā ar lietā esošo specifisko un vispārējo informāciju.

[6] No lietas materiāliem konstatējams, ka: 1) 2024.gada 13.maijā Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes amatpersonas no Baldones pašvaldības policijas pārņēma un aizturēja pieteicēju, kurš Latvijā uzturējās bez derīgas vīzas vai uzturēšanās atļaujas; 2) 2024.gada 13.maijā sniegtajā paskaidrojumā pieteicējs norādīja, ka Latvijas Republikā viņš ieceļoja no Baltkrievijas 2024.gada 13.maija naktī, nelikumīgi šķērsojot robežu. Latvijas Republikā netālu no robežas pieteicēju sagaidīja automašīna, kas viņu tālāk nogādāja uz Baldoni, bet viņa galamērķis bijusi Vācija; 3) 2024.gada 17.maijā pieteicējs Valsts robežsardzē iesniedza patvēruma iesniegumu; 4) 2024.gada 26.maijā veikta sākotnējā intervija ar pieteicēju un aizpildīta patvēruma meklētāja pārrunu un sākotnējās intervijas anketa; 5) ar pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas 2024.gada 10.jūnija lēmumu Nr.912/PLN/2024 pieteicēja patvēruma iesniegums pieņemts izskatīšanai; 6) 2024.gada 10.jūlijā notika pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas referentes personiskā intervija ar pieteicēju.

Patvēruma iesniegumā un sākotnējā intervijā pieteicējs norādījis, ka viņa dzīvība un veselība Pakistānā ir apdraudēta, tāpēc arī lūdz politisko patvērumu. Savukārt personiskās intervijas laikā pieteicējs norādījis, ka viņam pastāv zemes īpašuma strīds ar brāļiem. 2017. vai 2018.gadā miris pieteicēja tēvs, bet viņa brāļi 2023.gadā nolēma atņemt pieteicēja mantoto zemes gabalu, kas ir 0,2 ha liels un atrodas pilsētā, tāpēc arī dārgs. Sākumā bijis tikai mutisks konflikts, taču 2023.gada oktobrī vai novembrī abi brāļi uzbrukuši pieteicējam. Par konfliktu viņš nekur neesot ziņojis, jo māte neesot gribējusi, lai brāļi strīdētos. Pieteicējs pametis ģimenes māju un pārcēlies dzīvot uz citu pilsētu pie kāda drauga. Pieteicēja vecākais brālis /pers G/esot politiski ietekmīga persona, viņš bijis šoferis partijas /Nosaukums L/ vietējam spārnam. Pēc uzbrukuma pieteicējs dzīvojis /Nosaukums V/ Laika periodā no 2023.gada decembra līdz 2024.gada janvārim noticis vēl viens uzbrukums, kad brāļi ieradušies ar vēl piecām vai sešām personām, bet pieteicēja draugs sasaucis vietējos, un bijis konflikts starp pieteicēja brāļa un drauga sasauktajām personām. Savukārt pieteicējs aizbēdzis un slēpties, bet viņa draugs teicis, ka labāk būtu pamest Pakistānu. Aģents solījis pieteicēju aizvest uz Vāciju, kur viņš plānojis lūgt patvērumu un strādāt e-komercijā, taču tika aizturēts Latvijā. Iepazīstoties ar informāciju par Latviju, pieteicējs nolēmis, ka arī Latvijā varētu lūgt patvērumu, ko arī esot izdarījis.

[7] Novērtējot pieteicēja sniegto informāciju par patvēruma pieprasīšanas motīviem, pārvalde pamatoti secinājusi, ka pieteicējs nav sniedzis informāciju, ka viņš Pakistānā būtu saskāries ar vajāšanu, kas saistīta ar viņa rasi, reliģiju, tautību, politiskajiem uzskatiem vai piederību noteiktai sociālajai grupai. Līdz ar to pārvalde arī pamatoti nav vērtējusi pieteicēja iesnieguma atbilstību iepriekš minētajiem kritērijiem. Savukārt pieteicēja sniegtā informācija par viņa strīdu ar brāļiem par zemes īpašumu ir vērtējams kā sadzīvisks strīds, kas neliecina par vajāšanu Patvēruma likuma izpratnē. Vienlaicīgi tiesa kritiski vērtē pieteicēja tiesvedības laikā (2024.gada 9.septembra paskaidrojums) norādīto par savu politisko aktivitāti un dalību partijā /Nosaukums K/, kas konfliktējot ar Šeihupurā valdošo un viņa brāļu atbalstīto partiju /Nosaukums L/. Kaut arī pieteicējs šajā paskaidrojumā norādījis, ka par šo faktu tiesā iesniegs pierādījumus, tomēr viņš to nav izdarījis. Tāpat lietā nav neviena cita pierādījuma par pieteicēja politisko aktivitāti, turklāt šāds apgalvojums parādījies turpat četrus mēnešus pēc patvēruma procedūras uzsākšanas un ir pretrunā ar paša pieteicēja norādīto, ka nav bijis politiski aktīvs. Savukārt tas, ka pieteicējs uzskata sevi par piederīgu kādai politiskajai partijai, neliecina par viņa politisko aktivitāti un nepamato starptautiskās aizsardzības piešķiršanu.

Tādējādi pieteicēja patiesais patvēruma pieprasīšanas motīvs un iespējamās bailes atgriezties izcelsmes valstī nav saistāmas ar vajāšanu Patvēruma likuma 37.panta pirmās daļas izpratnē. Savukārt tas, ka pieteicējs no Pakistānas gribējis doties uz Vāciju, turklāt Latvijā patvērumu pieprasījis tikai pēc tam, kad Valsts robežsardze viņu aizturēja Imigrācijas likuma kārtībā, liecina, ka viņa patiesais patvēruma pieprasīšanas motīvs ir saistīts ar ekonomiska un sociāla rakstura problēmām. Līdz ar to pieteicējam nav pamata piešķirt bēgļa statusu atbilstoši Patvēruma likumā noteiktajiem šī statusa piešķiršanas nosacījumiem.

[8] Saskaņā ar Patvēruma likuma 40.panta pirmo daļu alternatīvo statusu var piešķirt, ja ir pamats uzskatīt, ka patvēruma meklētājs pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību. Savukārt saskaņā ar Patvēruma likuma 41.pantu smags kaitējums šī likuma izpratnē ir: 1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

Tādējādi, lai pieteicējam piešķirtu alternatīvo statusu, papildu tam, ka viņš ir trešās valsts valstspiederīgais, kurš atrodas ārpus savas izcelsmes valsts un kuram nevar piešķirt bēgļa statusu, kas jau iepriekš konstatēts šajā spriedumā, ir jākonstatē, ka viņš pēc atgriešanās Pakistānā varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

[9] Novērtējot pieteicēja atbilstību Patvēruma likuma 41.panta 1.punktā minētajam smaga kaitējuma kritērijam, tiesa konstatē, ka noziegumi, par kuriem Pakistānā var sodīt ar nāvi, ir slepkavība sevišķi pastiprinošos apstākļos, terorisms, izvarošana, nolaupīšana, narkotiku tirdzniecība, valsts nodevība un spiegošana *(sk. Justice project Pakistan: List of offences punishable by death, pieejams: https://data.jpp.org.pk/en/entity/ngo5vvasxsr?page=2, skatīts 2024.gada 2.oktobrī)*. Laikā no 2019.gada augusta līdz 2022.gada augustam ar nāvessodu Pakistānā notiesātas 657 personas. No 2015.gada decembra līdz 2019.gada decembrim 508 personām nāvessods arī izpildīts, taču no 2020.gada janvāra līdz 2022.gada augustam neviens nāvessods nav izpildīts *(sk. International Federation for Human Rights (FIDH): Use of capital punishment in Pakistan – World Day Against Death Penalty 2022, 10.10.2022., pieejams: https://www.fidh.org/en/region/asia/pakistan/World-Day-Against-Death-Penalty-capital-punishment-Pakistan, skatīts 2024.gada 2.oktobrī)*.

Izskatāmajā lietā nav iegūta informācijas, ka pieteicējam izcelsmes valstī draudētu nāves soda piespriešana vai tā izpilde, tādēļ nav arī pamata

uzskatīt, ka viņam Pakistānā draudētu nāves soda piespriešana vai tā iespējama izpilde Patvēruma likuma 41.panta 1.punkta izpratnē.

[10] Novērtējot pieteicēja atbilstību Patvēruma likuma 41.panta 2.punktā minētajiem kritērijiem, tiesa ņem vērā paša pieteicēja paskaidrojumus par izceļošanas no Pakistānas iemesliem kopsakarā ar aktuālo informāciju par izcelsmes valsti. Šī novērtējuma rezultātā tiesa negūst pārliecību, ka pēc atgriešanās Pakistānā pieteicējam draudētu spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana. Savos paskaidrojumos pieteicējs kā izceļošanas iemeslu norādījis uz strīdu ar brāļiem par zemes īpašumu un saistībā ar to notikušo uzbrukumu. Tomēr par šīm situācijām viņš nav vērsies nevienā institūcijā, lai neapbēdinātu savu māti. Tāpat pieteicējs arī norādījis, ka, kamēr viņš neatrodas Pakistānā, pieteicēja brāļi ar īpašumu neko nevar iesākt, jo tikai viņš varot parakstīt dokumentus, kas saistīti ar pieteicējam piederošo īpašumu.

No publiski pieejamās informācijas par situāciju Pakistānā konstatējams, ka prettiesiska nekustamā īpašuma pārņemšana Pakistānā ir liela problēma. Atsevišķas personas vai cilvēku grupas „zemes īpašumu mafija" ar spēku piesavinās nekustamos īpašumus. Šī pati problēma ir galvenais strīdu iemesls ģimenēs, kas dažreiz var novest pie letāla iznākuma. Lielāka daļa nekustamo īpašumu piesavināšanās gadījumu notiek, jo īpašnieki nav sakārtojuši īpašumu tiesības un dokumentāciju, kas apstiprinātu viņu īpašumtiesības. Pakistānā nekustamo īpašumu īpašumtiesības ir aizsargātas ar likumu, tas nozīmē, ka jebkuras prettiesiskas darbības ar īpašumu ir iespējams apstrīdēt un vainīgos sodīt. Atsevišķos gadījumos, kad strīdi par īpašumu un zemes sagrābšanas gadījumi notiek ģimenes locekļu starpā, izlīgumi un vienošanās ir vienīgais veids, kā atrisināt problēmu. Šīs vienošanās vai izlīgumi parasti tiek noslēgti ar kādas trešās personas palīdzību, kas darbojas kā garants. Dažkārt šajā procedūrā iesaistās arī valsts amatpersonas vai tiesas, lai procedūra noritētu mierīgi un rezultāts būtu ilgstošs *(sk. Graana.com: Land Grabbing in Pakistan: Hov to Settle Disputes Truogh legal Action, April 15 2022, pieejams: https://www.graana.com/blog/land-grabbing-in-pakistan/, skatīts 2024.gada 2.oktobrī)*.

Tādējādi saskaņā ar minēto informāciju Pakistānā var rasties sarežģījumi, risinot jautājumus par zemes īpašuma tiesībām, tai skaitā arī ģimenes locekļu starpā. Tomēr pieteicēja sniegtās informācijas nepietiekamā detalizācijas pakāpe, viņa izceļošanas apstākļi no Pakistānas, kā arī tas, ka lietā nav iegūts neviens viņa minētās situācijas apliecinošs dokuments, ļauj pieteicēja sniegto informāciju vērtēt kritiski, nepiešķirot tai ticamību. Savukārt tas, ka pieteicējs, atstājot valsti, rīkojies plānveidīgi un organizēti, liecina, ka Pakistānu atstāt viņu mudinājušas nevis bailes par savu drošību, bet gan citi apsvērumi. Par ko liecina arī pieteicēja izceļošanas galamērķis – Vācija, kur viņš bija plānojis pieteikties policijā un vēlāk atrast darbu e-komercijā. Tomēr patvēruma procedūras mērķis nav radīt personām legālu uzturēšanās pamatu Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā, lai sniegtu tām iespēju strādāt vai risināt savas sociālās vai finansiālās problēmas.

Līdz ar to pieteicēja gadījumā nav konstatējams, ka pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī viņam draudētu spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana Patvēruma likuma 41.panta 2.punkta izpratnē.

[11] Novērtējot pieteicēja atbilstību Patvēruma likuma 41.panta 3.punktā minētajiem kritērijiem, tiesa ņem vērā jau iepriekš spriedumā minēto un pieteicēja norādīto, ka viņa dzīvesvieta līdz izceļošanai no Pakistānas bijusi /Nosaukums M/. Lai arī starptautiskās cilvēktiesību aizsardzības organizācijas *Human Rights Watch* un *Amnesty International* ziņo par starpgadījumiem, tajā skaitā teroristu uzbrukumiem, nav atzīstams, ka tiem būtu ilgstoši intensīvs raksturs, lai varētu runāt par pastāvīgu, iekšēju, bruņotu konfliktu *(pieejams: https://www.hrw.org/asia/pakistan un https://www.amnesty.org/en/location/asia-and-thepacific/south-asia/pakistan/, skatīts 2024.gada 2.oktobrī)*. Savukārt Lielbritānijas valdības Ārlietu un sadarbības birojs (The Foreign and Commonwealth office – FCO) ceļojumu ieteikumos saviem pilsoņiem ir norādījis apgabalus, uz kuriem nebūtu ieteicams ceļot. Šajā sarakstā nav iekļauts Pandžabas reģions kā būtiskākais ceļojumu galamērķis. Arī kopumā drošības situācija Pakistānā pēdējos gados ir uzlabojusies Pakistānas valdības un drošības spēku aktivitāšu dēļ. Taču FCO norāda, ka tādas lielās pilsētas, kā Islamabada, Ravalpindi, Lahora un Karači, var kļūt par teroristu mērķiem, tādēļ ārzemniekiem būtu ieteicams izvairīties apmeklēt masu pasākumus un mītiņus, kā arī ievērot drošības pasākumus *(sk. UK government: Foreign travel advice Pakistan (update 13.06.2024), pieejams: https://www.gov.uk/foreign-travel-advice/pakistan, skatīts 2024.gada 2.oktobrī)*. Tādējādi informācija par vispārējo situāciju izcelsmes valstī liecina, ka pieteicēja norādītajā dzīvesvietā drošības situācija ir relatīvi stabila, turklāt, tai kļūstot nestabilākai, pieteicējs var pārcelties uz mierīgāku Pakistānas daļu. Pēc būtības šo apstākli apstiprina arī pats pieteicējs, jo viņš nav norādījis uz kādām drošības problēmām attiecībā uz sevi vai citiem ģimenes locekļiem saistībā ar bruņotu konfliktu Patvēruma likuma izpratnē. Savukārt lietā konstatēto apstākļu kopums, tai skaitā tas, ka Pakistānu pieteicējs atstājis plānoti un organizēti, liecina par to, ka atstāt savu izcelsmes valsti viņu mudinājušas nevis bailes par savu drošību, bet gan citi apsvērumi. Turklāt saskaņā ar Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras datiem patvēruma meklētāju Pakistānas pilsoņu starptautiskās aizsardzības atzīšanas rādītājs veido tikai 9% *(Latest Asylum Trends – Annual Overview 2022, pieejams: https://euaa.europa.eu/latest-asylum-trends-annual-overview-2022, skatīts 2024.gada 2.oktobrī)*. Savukārt to, ka Pakistāna tiek uzskatīta par drošu izcelsmes valsti, Administratīvā rajona tiesa jau vairākkārt ir secinājusi iepriekš *(sk. 2024.gada 13.februāra, 2024.gada 18.marta un 2024.gada 30.aprīļa spriedumus lietās Nr.A420100924, Nr.A420114724 un Nr.A420144224)*.

Tādējādi pieteicēja gadījumā nav pamata uzskatīt, ka viņam, atgriežoties Pakistānā, varētu draudēt smags kaitējums arī Patvēruma likuma 41.panta 3.punkta izpratnē. Tāpat pieteicēja gadījumā nav konstatējami arī tādi individuālie apstākļi, kuru dēļ viņš nebūtu spējīgs sev nodrošināt iztiku Pakistānā. Pieteicējs ir jauns un vesels vīrietis darbspējīgā vecumā, kas Pakistānā ir dzimis un uzaudzis, tātad pārzina vietējās tradīcijas un arī vietējo valodu, ar augstāko izglītību datorzinātnē un darba pieredzi. Līdz ar to viņa profesionālā pieredze un apgūtās prasmes neliecina par grūtībām iekārtoties darbā savā izcelsmes valstī, nodrošinot sev vajadzīgo iztiku. Turklāt Pakistānā joprojām dzīvo pieteicēja māte un draugs, kurš palīdzējis viņam gan pēc konflikta ar brāļiem, gan finansiāli atbalstījis pieteicēja izceļošanu. Tas nozīmē, ka pieteicējam dzimtenē dzīvo personas, kuras var sniegt nepieciešamo sākotnējo atbalstu. Līdz ar to pieteicējam nav objektīvu šķēršļu atgriezties uz dzīvi Pakistānā.

[12] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa nekonstatē priekšnoteikumus pieteicējam labvēlīga administratīvā akta, ar kuru viņam piešķirtu bēgļa vai alternatīvo statusu Latvijas Republikā, izdošanai. Tādējādi viņa pieteikums ir pilnībā noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Patvēruma likuma 49.panta sesto daļu un Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ (*/pers.A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru viņam piešķirtu bēgļa vai alternatīvo statusu Latvijas Republikā, izdošanu.

Spriedums nav pārsūdzams.